Δόξα Ἰδιόμελον Ἦχος

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ πόλις Συλυβρία,
τὸ σκῆνος κατέχουσα. Τὰ λαμπρὰ καὶ
θεῖα σου ἄθλα Ξένη ὁσία, πᾶσαν γλῶσσαν
πρὸς αἴνεσιν ἤγειραν Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων.
Οἱ γὰρ Ἄγγελοι ὁρῶντες ἐν Οὐρανῷ τὸν
Νυμφίον σου Χριστόν, τὴν καθαρωτάτην
σου ψυχὴν ταῖς χορείαις αὐτῶν συναριθ-
μούντων, καὶ οἱ ἄνθρωποι τὸ πολύαθλον
καὶ καρτερικόν σου σῶμα, κοινὸν ἰατρεῖ-
ον ἔχοντες, χορείαν συστησάμενοι ἀγάλλον-
ται καὶ πανυγηρήζουσιν, εὐφημοῦντές σε
ὡς τὴν πλάνην πᾶσαν τοῦ ἐχθροῦ ἐκνική-
σασαν καὶ πρεσβεύουσαν ἐν Οὐρανοῖς
Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Η΄ Σεπτεμβρίου Ἐξαποστειλάρια Ἦχος